

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Skerdjan Celaj

Tolkningsfråga

Utgör bestämmelserna i direktiv 2008/115⁽¹⁾ hinder för nationella bestämmelser i medlemsstaterna som föreskriver fängelsestraff på upp till fyra år för en tredjelandsmedborgare som, efter det att vederbörande har blivit föremål för beslut om återvändande, dock inte som en straffrättslig påföljd eller till följd av en straffrättslig påföljd, på nytt har rest in i landet i strid med ett lagenligt återreseförbud, utan att de tvångsmedel som avses i artikel 8 i direktiv 2008/115 dessförinnan har använts mot vederbörande i syfte att genomföra ett snabbt och effektivt avlägsnande av honom eller henne?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, s. 98).

Talan väckt den 24 juni 2014 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-302/14)

(2014/C 292/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, O. Beynet, K. Herrmann)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa, vad avser Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda⁽¹⁾, att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28.1 i direktivet genom att inte för vissa delar av sitt territorium anta övergångsbestämmelser avseende definitionerna i artikel 2, punkterna 2, 7 och 9 och de krav som uppställs i artikel 8.1, 9.1, 11.2–11.5 och artikel 18 och bilaga II i direktivet, och under alla förhållanden fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,
- förplikta Konungariket Belgien att i enlighet med artikel 260.3 FEUF erlagga 42 178,50 euro i löpande vite från och med dagen för meddelandet av domen till kontot för Europeiska unionens egna medel, för dess underlåtenhet att underrätta om åtgärder för införlivande av ett direktiv som antagits i enlighet med ett lagstiftningsförfarande, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för genomförande av direktiv 2010/31/EU löpte ut den 9 juli 2012.

⁽¹⁾ EUT L 153, s. 13.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Helsingfors hovrätt (Finland) den 30 juni 2014 – Nike European Operations Netherlands BV mot Sportland Oy i konkurs

(Mål C-310/14)

(2014/C 292/24)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Helsingfors hovrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nike European Operations Netherlands BV

Motpart: Sportland Oy i konkurs

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 13 i insolvensförordningen ⁽¹⁾ tolkas så att med uttrycket "i det föreliggande fallet" avses att rättshandlingen med beaktande av samtliga omständigheter i målet inte kan angripas?
- 2) Om svaret på fråga 1 är jakande och svaranden i målet om återvinning har åberopat en bestämmelse i den lagstiftning som avses i artikel 13 första strecksatsen med innebörden att betalning av skuld som förfallit till betalning endast kan angripas under angivna omständigheter vilka inte har angetts i den talan som har väckts med stöd av lagstiftningen i konkursstaten:
  - (i) Föreligger skäl som utgör hinder för att tolka artikel 13 så att den part som yrkar återvinning, efter att ha fått kännedom om den berörda lagbestämmelsen, ska åberopa dessa omständigheter, om den berörde, enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat där insolvensförfarandet har inletts, ska ange samtliga omständigheter till stöd för talan, eller
  - (ii) åligger det svaranden i målet om återvinning att visa att dessa omständigheter inte förelåg och att det därför inte är möjligt att angripa rättshandlingen med stöd av denna bestämmelse utan att den part som yrkar återvinning behöver åberopa dessa omständigheter särskilt?
- 3) Oberoende av svaret på fråga 2 i: ska artikel 13 tolkas så att
  - (i) det åligger svaranden i målet om återvinning att visa att omständigheter som anges i bestämmelsen inte föreligger i det konkreta fallet, eller
  - (ii) kan bevisbördan för att dessa omständigheter föreligger fastställas av den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på rättshandlingen som är en annan än lagstiftningen i den stat där insolvensförfarandet har inletts och enligt vilken bevisbördan åvilar den part som yrkar återvinning eller
  - (iii) kan artikel 13 även tolkas så att nationella bestämmelser i den stat där talan har väckts är avgörande för frågan om bevisbördan?
- 4) Ska artikel 13 tolkas så att formuleringen "lagen i det föreliggande fallet inte tillåter att handlingen angrips på något sätt", förutom de konkursrättsliga bestämmelserna i den lagstiftning som gäller för rättshandlingen, även omfattar allmänna bestämmelser och principer i den lagstiftning som är tillämplig på rättshandlingen?
- 5) Om fråga 4 besvaras jakande:
  - (i) Ska artikel 13 tolkas så att svaranden i målet om återvinning ska visa att den lagstiftning som avses i artikel 13 inte innehåller allmänna eller andra bestämmelser eller principer, som möjliggör att angripa en rättshandling med stöd av de åberopade faktiska omständigheterna, och
  - (ii) kan en domstol med stöd av artikel 13, om den anser att svaranden i målet om återvinning tillräckligt har redogjort för ovanstående kräva av den andra parten att denne visar att det finns en bestämmelse i den konkursrätt eller den allmänna lagstiftning som är tillämplig på handlingen och som är gällande i en annan medlemsstat än den där insolvensförfarandet har inletts, som anges i artikel 13, och med stöd av vilken det trots allt är möjligt att angripa rättshandlingen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden (EGT L, s.)